

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg skal til hr. Dohrmann kun sige, at jeg forstår meget vel, at han normalt ikke føler sig forpligtet af de udtalelser, som han kommer med i betænkningen, for det må jo være det, hans udtalelser beror på; men jeg kan sige, at regeringen og socialdemokratiet føler sig forpligtet.

Under nr. 3 har jeg på regeringens vegne og efter aftale med forligspartierne stillet et ændringsforslag, som tilsigter at give detailhandelen delvis kompensation for udgifter i forbindelse med momsforhøjelsen. Jeg har forstået, at der er bred tilslutning til dette forslag, og det takker jeg for. Der er ikke faldet nogle bemærkninger om det, selv om det måske nok havde været naturligt, at i hvert fald venstre og konservative havde givet udtryk for positive synspunkter omkring dette ændringsforslag.

Hr. Waldorff så gerne, at regeringens, socialdemokratiets og forligspartiernes medlemmer blev ramt af pest, kolera og dysenteri. Det er jo et nyt aspekt af den revolutionære teori, men jeg må da takke for tilliden til vores generelle helbredstilstand, siden hr. Waldorff mener, at vi skal rammes af alle tre sygdomme på én gang, for at vi kan afholdes fra at afgive vores stemmer her i salen.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren undrer sig over, at vi stiller et ændringsforslag, når nu vi ved, som ministeren siger, at det, som dette ændringsforslag udtrykker, er regeringen også enig i. Ja men så burde man da langt snarere undre sig over, at regeringen afviser dette ændringsforslag.

Ændringsforslaget går jo ud på at give ministeren lovgrundlaget for at gøre de ting, som han nu har gået og lovet, jeg ved ikke hvor mange erhvervsorganisationer i månedernes løb, at han ville se på med velvilje. Men ministeren er altså ikke interesseret i at få det lovgrundlag, og det giver os andre en mistanke om, at det er så som så med ministerens gode vilje til at leve op til det, der også er udtrykt i betækningsbidraget fra forligspartierne. Det gør os betænkelige, og det burde også gøre nogle af forligspartierne betænkelige.

Gammelgaard (KF):

Især hr. Erhard Jakobsen følte sig meget truffet af de betragtninger, jeg kom med vedrørende momsforhøjelsens virkninger, og jeg vil da gerne til hr. Erhard Jakobsen sige, at jeg kan ikke forstå, hvorledes hr. Erhard Jakobsen kan mene, at en momsforhøjelse, når vi er oppe i disse højder, kan have en positiv virkning. Der er tale om her, at man får forøget det, man kalder måneskinsarbejde, og der er tale om, at man får forøget indkøbene i udlandet gennem en væsentlig forøgelse af grænsehandelen. At det skulle være en forbedring af betalingsbalancen, man herved opnår, forstår jeg ikke.

I øvrigt ligger det jo ganske klart, at den momsforhøjelse, som vel er CDs væsentligste fortjeneste i forbindelse med forliget, ingen forbedringer giver i forhold til det oprindelig fremsatte oplæg fra regeringen.

Dohrmann (FP):

Ingen skal bebrejde hr. Erhard Jakobsen og hr. Arne Melchior, at de stemmer for denne momsforhøjelse, for hvis der er et parti, der forud for hvert eneste valg har lovet vælgerne en momsforhøjelse, så er det CD. Det lyste faktisk også ud af hr. Erhard Jakobsen, at han var skuffet over, at momsforhøjelsen ikke var endnu højere.

Men CD har et programpunkt mere, de går til valg på – og så vidt jeg husker, har de kun de 2, men det er muligt, at det er forkert – og det er, at vi skal have nogle rimelige priser på biler, sådan at også de, som har skifteholdsarbejde, og de, der bor lidt uden for byerne, har råd til fortsat at holde bil. Her mener jeg, at CD bider sig selv i halen, for denne momsforhøjelse og også brændstofafgifter og andre ting gør det jo endnu dyrere at have bil for dem, som det er nødvendigt for.

Og når hr. Erhard Jakobsen så snakker om landets valutamæssige stilling og mener, at en momsforhøjelse skal hjælpe på den, mener jeg lige præcis det modsatte. Vi ved, at en lang række virksomheder får en forringet likviditet, vi ved, at det sorte arbejde vil blomstre op, vi ved, at grænsehandelen vil blive forøget, og sidst, men ikke mindst ved vi, at de lønmodtagere, som ikke har for meget at tage af i forvejen, kun har ét eneste sted at henvende sig nu, og det er hos deres arbejdsgivere, og det vil give et hårdere løn-